

BOAS-graduering i Danmark

Bulldogklubben, Klubben for Små Selskabshunde og DKK afholdt et fælles BOAS seminar den 25. januar 2020.

Fra venstre ses Bent Hansen (kasserer i Bulldogklubben), dyrlæge Maria Fladaas Johannessen (NKK), Jørgen Hindse (formand for DKK), dyrlæge Christina Strand Thomsen (uddanner af norske dyrlæger) og Lena Hauglang (Norsk Bulldog klubs sundhedsudvalg)

Gradueringen

Gradueringen er baseret på en belastningstest og kan kun foretages af dyrlæger, der har gennemgået et særligt uddannelsesforløb. Hundene undersøges før, og umiddelbart efter, at de har gennemført tre minutters løb med en hastighed på ca. 6-8 km/t. Ved at lytte på hundenes strubehoved og øvre luftveje med stetoskop, gradueres de i forhold til eventuelle mislyde. Næseborene scores desuden på en skala fra 1 – 4 alt efter hvor åbne/lukkede, de er (se illustration nedenfor). På basis af en samlet vurdering, tildeles hundene en BOAS-grad fra 0 – III:

Grad 0: Klinisk upåvirket, ingen symptomer fra luftvejene

Grad I: Klinisk upåvirket, milde BOAS-symptomer fra luftvejene, der ikke påvirker aktiviteten

Grad II: Klinisk påvirket, hunden har moderate symptomer fra luftvejene, som bør undersøges nærmere. Hunden kan have brug for behandling i form af f.eks. vægttab eller operation

Grad III: Klinisk påvirket, hunden har alvorlige symptomer på BOAS fra luftvejene og bør undersøges grundigt med henblik på behandling.

Uddannelse af dyrlæger

På seminaret den 25. januar var der bl.a. oplæg ved dyrlæge Christina Strand Thomsen, som har arbejdet med projektet i Norge, herunder uddannelsen af dyrlæger i BOAS-graduering. NKK afholdt et uddannelsesforløb for 50 dyrlæger i Oslo den 17. januar med deltagelse af Jane Ladlow, og her var DKK til stede som observatør. Det gav en grundig indføring i hele forløbet, som er vigtig, hvis der træffes beslutning om indførelse af BOAS-graduering herhjemme.

Jane Ladlow (i blå kittel) i gang med at undervise de norske dyrlæger i BOAS-graduering. En række engagerede opdrættere og ejere af mops, fransk- og engelsk bulldog var mødt op for at stille deres hunde til rådighed. Det blev en lang dag, og alle de deltagende hunde fik mange løbeture rundt i hallen. Ved at lytte på hundenes strubehoved og øvre luftveje med stetoskop, blev de tildelt en BOAS-grad.

Andre tiltag

DKK og de berørte specialklubber har allerede arbejdet med BOAS-problematikken i en årrække. Der har været afholdt flere seminarer for udstillingsdommere og i samarbejde med de øvrige nordiske kennelklubber har DKK udviklet en såkaldt BSI (Breed Specific Instructions). Det er en samlet beskrivelse af specifikke fokuspunkter, som dommere af de forskellige racer skal være ekstra opmærksom på. BSI-dokumenter kan læses i sin helhed her: <https://www.skk.se/en/NKU-home/projects/breed-specific-instructions/>

Med BOAS-gradueringen tilbydes et nyt redskab, der vil kunne anvendes i udvælgelsen af avlsdyr. Jane Ladlow anbefaler, at man udelukkende bruger hunde med grad 0 og I i avl. Hvis en hund med grad II skal bruges, fordi den har andre egenskaber, der er værdifulde for racen, bør den altid parres med en hund der er fri for BOAS (grad 0). På nuværende tidspunkt ved vi ikke, hvordan fordelingen af grad 0 – III er hos de danske hunde. Det har naturligvis betydning for, hvor hårdt man kan selektere. En eventuel indførelse af BOAS-graduering i Danmark vil derfor inkludere en løbende evaluering. Nedenstående skema er udarbejdet af Jane Ladlow og de grønne felter viser de parringskombinationer, der anbefales

		Far			
Mor	BOAS-grad	0	I	II	III
	0				
	I				
	II				
	III				

Mere om BOAS

BOAS er karakteriseret ved nedsat passage af luft gennem de øvre luftveje og findes i forskellige grader. I de mildeste tilfælde kan der blot være tale om lette snorkelyde, men hvis en hund er alvorligt ramt, kan den have udtalte problemer med vejrtrækningen f.eks. ved fysisk aktivitet eller i varmt vejr.

Anstrengelserne ved få luft kan også give problemer med for meget mavesyre, irritation af spiserøret og evt. opkastninger. De siger sig selv, at hunde, der lider af BOAS, har stærkt nedsat livskvalitet. Det er imidlertid langt fra alle hunde af de brachycephale racer, der har problemer med BOAS. Der findes mange sunde og raske individer, og det er disse individer, der skal bruges i avl, for at sikre sundheden af racerne på lang sigt.

Forskning på området

Der er flere forskellige forskere, der har undersøgt hvad der skal til, for at reducere sygdomme som BOAS. Dr. Rowena Packer og hendes kolleger fra Royal Veterinary College i London påviste bl.a. at forholdet mellem snudens og hovedets længde – den såkaldt "Cranio Fasciale Ration" eller CFR - har stor betydning for udviklingen af BOAS. Det vil sige, at jo kortere snuden er i forhold til kraniet, jo større er risikoen for BOAS (Packer et al 2015). Snævre, delvist lukkede næsebor er også påvist som en betydelige risikofaktor og Dr. Nai-Chieh Liu fra Jane Ladlows BOAS-gruppe ved Cambridge Universitet har sammen med sine kolleger foreslået et gradueringsystem hvor grad 1 beskriver normale, åbne næsebor og grad 2, 3 og 4 beskriver mere og mere tillukkede næsebor. Det er værd at bemærke, at det især er den øverste del af næseborene, der har betydning for luftpassagen. Det kan f.eks. godt se ud som om den snude, der er afbildet under grad 3, er åben for luftpassage nederst, men det er den reelt ikke.

Grad 1

Grad 2

Grad 3

Grad 4

(Illustration fra Liu et al 2017)

I takt med at forskerne har arbejdet med BOAS, er det blevet klart, at det er en kompleks lidelse og at man er nødt til at se på mere end én parameter, når man eksempelvis skal udvælge dyr til avl. Det er baggrunden for, at der er udviklet flere typer af belastningstests, hvor hundene undersøges før og efter forskellige former for fysisk aktivitet.

Links

NKK's hjemmeside har en masse uddybende materiale om BOAS her:

<https://www.nkk.no/boas/category1341.html>

Informationsvideo om BOAS fra den engelske kennel klub:

https://www.youtube.com/watch?v=bd3_s_hC7G4&t=1s